

BELEIDSPLAN UNIE VAN BAPTISTENGEMEENTEN IN NEDERLAND 2016-2020

Ter AV vindt een gesprek en stemming plaats over het Beleidsplan Unie van Baptistengemeenten 2016-2020.

Voorstel: De AV bijeen op 29 april 2016 te Arnhem stemt in met het Beleidsplan Unie van Baptistengemeenten in Nederland 2016-2020

**'Samen leven in Gods wereld'
unieke geloofsgemeenschappen
met elkaar verbonden
door het volgen van Jezus
in gemeenschappen en
hun lokale omgeving**

INLEIDING

Voor u ligt een aanzet voor een nieuw beleidsplan 2016 – 2020 van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. We schrijven 'nieuw', maar de accenten die we willen leggen sluiten inhoudelijk nauw aan bij het verlangen, verwoord in de visie van het vorige beleidsplan:

We verlangen een Unie van Baptistengemeenten te zijn waarin unieke geloofsgemeenschappen met elkaar verbonden zijn door het volgen van Jezus Christus en het goede nieuws van Jezus' leven in hun gemeenschappen en handen en voeten geven in hun lokale omgeving.

In de workshop 'Leerling zijn van Jezus' tijdens de Algemene Vergadering (AV) van 30 mei 2015 te Sneek werd dit verlangen onderschreven en waardering uitgesproken over de inhoudelijke focus van de Unie, zichtbaar in de jaarthema's. Dit verlangen resoneert ook bij de werkers van de Unie die zeer gemotiveerd zijn om met gemeenten samen de weg te gaan van het vertalen van dit verlangen naar de dagelijks geloofs- en gemeentepraktijk. In twee andere workshops tijdens deze AV zijn de thema's 'nieuwe vormen van gemeente-zijn' en 'gemeente van generaties' met gemeenten besproken en deze inbreng is verwerkt in dit concept beleidsplan.

Tijdens de Najaars-AV van 20 november 2015 te Ede is een aanzet voor het beleidsplan 2016-2020 besproken. Het resultaat van dat gesprek heeft geleid tot dit voorstel aan de AV van 29 april 2016 te Arnhem.

SAMEN GODS MISSIE ONTDEKKEN - TERUGBLIK

In de afgelopen jaren hebben we als gemeenten geoefend in de fundamentele basishouding van het zoeken naar de wil van God. We merken dat deze basishouding ons als Uniegemeenschap¹ lokaal en landelijk plaatst voor keuzes: wat doen we wel en wat niet? Het geloof delen in Gods wereld kost ons iets en doet soms ook pijn; misschien moeten we er iets voor laten (bestaande activiteiten verminderen of schrappen), waaraan we juist zo gewend zijn.

In de afgelopen jaren hebben gemeenten mooie verhalen gedeeld over hoe zij het goede nieuws laten zien in hun manier van omgaan met elkaar en hun plek in de omgeving. We hebben elkaar uitgedaagd om naar de mensen toe te gaan in plaats van te verwachten dat de mensen naar ons toe komen. We zien dat deze beweging langzaam zichtbaar wordt en dat gemeenten zich de vraag stellen: wat betekent dit naar buiten treden voor onze manier van gemeente zijn?

WE BLIJVEN DROMEN...

Daarom willen we de richting uit het vorige beleidsplan voortzetten, omdat deze richting te maken heeft met het verlangen van ons hart. In de serie 'Samen Gods missie ontdekken' hebben we gemerkt dat God werkt door de jaarthema's van 'luisteren, zoeken en volgen'. Dertig gemeenten deden mee, waardoor de gezamenlijkheid groeit. We realiseren ons dat we veel hebben ontvangen van God en nog veel hebben te leren in de navolging van Christus. Dat leren doen we niet alleen; we zijn met elkaar onderweg en die weg is principieel een leerweg. We beseffen dat we leven in de 'ondertussenheid' waarin we als mensen falen, kwetsbaar zijn, conflicten hebben. In dat onvolmaakte willen we – met vallen en opstaan – meer en meer zichtbaar maken wat op het hart van God is. Midden in die werkelijkheid willen we met Jezus meegaan op zijn weg, de weg van het leven. 'In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen.' (Johannes 1:4). Met die belofte starten we een nieuwe periode van vier jaar met als thema 'Samen leven in Gods wereld'. Waar blijven wij van dromen?

---

¹ We gebruiken hier het woord Uniegemeenschap als samenhangend begrip voor zowel de aangesloten lokale Uniegemeenten, de Unieraad en de Uniewerkers. Wederkerigheid binnen onze Uniegemeenschap is essentieel. In de uitvoering van het beleidsplan liggen dan ook taken voor allen.

We dromen van een gemeenschap van Baptistengemeenten ...

... waar gemeenten beseffen dat zij van God zijn en dat zij met wat God hun heeft gegeven, zijn uitnodiging aannemen om getuigen te zijn van de hoop van het komende koninkrijk;

... waar gemeenten belijden dat er één Heer is: Jezus, de Heer van het leven;

... waar gemeenten leren om oog te hebben voor het werk van de Geest in hun omgeving en met de mensen om hen heen genieten van wat God geeft;

... waar gemeenten opvallen in hun trouw om met Christus mee te gaan in de weg van leven; de openheid naar de ander is zichtbaar, het is mogelijk om verschil van inzicht of conflicten bespreekbaar te maken, ieder kan ontvangen en uitdelen, ieder mag falen, ieder mag aanmoedigen;

... waar gemeenten hun roeping ontdekken en in de praktijk brengen in de eigen wijk, de stad of de regio, vanuit hun unieke gemeentesituatie;

... waar gemeenten open en gastvrij zijn voor mensen die binnenkomen; waar mensen voor elkaar klaar staan; waar mensen met verschillende achtergronden, verschillende culturen en verschillende leefwerelden met elkaar hun leven delen en daarin een voorbeeld zijn voor hun omgeving;

... waar gemeenten hun 'nieuwe' plek als minderheid in de samenleving aanvaarden en meedoen met wat er leeft in hun woonplaats;

... waar gemeenten opkomen voor sociale gerechtigheid en voor vrijheid van geloof voor ieder mens;

... waar gemeenten unieke plaatsen zijn, waar mensen van verschillende generaties hun leven delen, waar ouderen jongeren op weg helpen in het volgen van Jezus, waarin jongeren ouderen uitdagen met hun vragen en hun geloof;

... waar gemeenten samenwerken met andere geloofsgemeenschappen in hun stad of dorp om zo zout en licht te zijn in hun omgeving;

... waar voorgangers opgeleid worden met hart voor God, voor gemeenschappen en voor mensen om hen heen; waar gemeenschap en leiding bloeien in plaats van overleven;

... waar mensen steeds opnieuw onder de indruk zijn van God en hun leven in zijn hand durven te leggen en daarmee leren leven vanuit de hoop van de opstanding en Gods nieuwe wereld, het visioen van een herstelde wereld in de toekomst.

VISIE, MISSIE EN SPEERPUNTEN

Is deze droom wel realistisch? Voor sommige gemeenten sluit deze droom aan bij hun verlangen en bij de richting die zij hebben gekozen. Andere gemeenten ervaren een spanning tussen deze droom en de huidige situatie; er is in sommige gemeenten sprake van 'overleven'. Deze gemeenten stellen zich de vraag: bestaan wij over 10 jaar nog wel? Is deze droom ook wel realistisch in een gebroken wereld, waarin dromen niet maakbaar zijn? Onze droom is een visioen waarnaar we op weg zijn in vertrouwen op God. Tegelijk leven er nog vele vragen. Om ons heen zien we enerzijds een verdergaande ontkerkelijking, anderzijds zoeken mensen naar nieuwe manieren om hun leven zin te geven. Mensen vluchten naar ons land op zoek naar een veilige plek en we denken te staan met lege handen. We zien dat mensen op zichzelf worden teruggeworpen doordat relaties minder duurzaam blijken te zijn dan gehoopt; eenzaamheid is

een kernthema voor zowel jongeren als ouderen. De andere kant is de kritische vraag aan ons als kerk: laat de kerk in deze gebroken wereld wel zien, dat zij bestaat met een missie, een opdracht om Gods liefde in deze wereld te laten zien? En leeft zij vanuit de hoop van een herstelde wereld in de toekomst? Hoe kunnen wij 'Samen leven in Gods wereld'? Juist die spanning, dat ongemakkelijke tussen droom en realiteit willen we hier naar voren halen om die hoop te benadrukken.

Mensen die in een Baptistengemeente komen, geven vaak terug dat ze de 'warmte' merken. Deze kracht van relaties lijkt ons een Godsgeschenk te zijn! Onze gemeenschappen hebben een 'thuis' te bieden. Wat zou er gebeuren als we deze warmte en kracht van verbinding openstellen voor wie anders is dan wij en ook meenemen de wereld in?

Het dagelijks leven vraagt best veel van ons. We zijn druk en willen soms veel. Kunnen onze gemeenschappen ook plekken van rust zijn? Plekken waar je (als gelovige of nog niet gelovige) even stil kunt staan bij wat er speelt in je leven, voor Gods aangezicht. Het vele moeten lijkt een bedreiging te zijn voor het leven uit het evangelie van Jezus. Wanneer we onszelf in Gods licht zien, komt er ook ruimte voor de waarde van ieder. De dienst van alle gelovigen past bij uitstek bij een Baptistengemeente. Hoe komt het dan dat voorgangers of raadsleden overbelast raken? Hoe kunnen we met hulp van de levendmakende Geest onze traditie verfrissen en de waarde van ieder terugwinnen en praktisch maken? We doen een appèl op ieder om 'op te staan' en de eigen waarde te zien in Gods koninkrijk.

Hoe kunnen we ook de waarde zien van de mensen om ons heen, gemaakt als beeld van God? En wat ontvangen we in de plaats waar we leven? Graag willen wij zo een nieuwe periode van vier jaar in gaan. 'Samen leven in Gods wereld.' Een spannende weg en een weg met een belofte, op weg met Jezus als de weg, de waarheid en het leven (Johannes 14:6).

Dit is verwoord in de visie en missie uit 2013 en wordt opnieuw vorm gegeven in de speerpunten voor de komende jaren: *verdiepen, verruimen, verfrissen en verbinden*.

VISIE

We verlangen een Unie van Baptistengemeenten te zijn waarin unieke geloofsgemeenschappen met elkaar verbonden zijn door het volgen van Jezus Christus en het goede nieuws van Jezus' leven² in hun gemeenschappen en handen en voeten geven in hun lokale omgeving.

MISSIE

De Uniegemeenschap ziet het als haar missie om elkaar te stimuleren, elkaar aan te spreken en verbinding te zoeken in het vormgeven aan deze visie. Een belangrijke element is samen te zoeken naar nieuwe vormen van gemeenschappen die passen in deze tijd.

---

² Onder Jezus' leven verstaan we het geheel van zijn leven; zijn lijden, sterven en opstanding maken hier wezenlijk deel van uit!

De uitvoering hiervan vereist durf en flexibiliteit van de Uniegemeenschap die zich uit in de volgende waarden:

- open zijn naar God
- vertrouwen op Jezus als de Heer die leven geeft
- gemeenschappen laten bloeien vanuit hun lokale context en verlangen
- relaties zijn wederkerig
- respect en ruimte geven aan elkaar en elkaar durven bevragen en aanspreken
- samen zoeken en leren van elkaar
- open zijn voor nieuwe manieren van doen.

In de praktijk betekent dit: weten wat er in gemeenten speelt en weten wat in de maatschappij, in andere kerken (lokaal en landelijk) en internationale geloofsgemeenschappen leeft. Weten van elkaar welke vragen, dilemma's en zorgen er leven en daarbij aansluiten. Het betekent zien waarin God aan het werk is in ons midden, waarderen en vieren wat in gemeenten goed gaat en elkaar aanmoedigen om verantwoordelijkheid te nemen om hier meer ruimte voor te maken. Dat houdt in dat we de ontmoeting en het gesprek met elkaar zoeken.

SPEERPUNTEN VAN BELEID

De geformuleerde speerpunten fungeren als een samenhangend kader. De speerpunten zijn concrete uitwerkingen van de visie en missie en bouwen voort op het uitgangspunt dat de Uniegemeenschap haar basale taken goed doet. Plaatselijk zullen de hier genoemde speerpunten op verschillende wijze uitgewerkt kunnen worden en een eigen 'kleur' krijgen. Dat is passend bij de grote verscheidenheid die er bestaat in verschillende regio's van Nederland en het eigen karakter van elke Baptistengemeente. Om aan te geven dat er al veel gaande is, geven we voorbeelden hiervan als illustratie. Voor de Unie-organisatie betekent de verscheidenheid onder andere het begeleiden van gemeenten op vraag en aandacht voor het gezond functioneren van de Unie-organisatie, inclusief een transparante begroting en duidelijke verantwoording van de baten en lastenexploitatie.

Als Uniegemeenschap kiezen we ervoor om de komende jaren te werken aan *verdiepen, verruimen, verfrissen en verbinden*.

VERDIEPEN: ALS LEERLINGEN JEZUS VOLGEN EN ELKAAR TOERUSTEN (JOHANNES 1:4)

Gemeenten zijn onderdeel van de huidige Nederlandse samenleving en allen die bij de gemeenten betrokken zijn, zijn 'mensen van deze tijd'. Ook in deze tijd is ons vertrouwen: 'In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen.' (Johannes 1:4). Voortdurend is er de noodzaak en de uitdaging in gesprek te zijn met de omliggende cultuur en context. We doordenken trends en ontwikkelingen van deze tijd en bezinnen ons daarop. Bij de vraag naar het volgen van Christus in deze tijd, putten we uit Gods Woord en de traditie. De bezinning en doordening vinden plaats binnen de Theologische Vorming. Als uitgangspunt is de *Missio Dei* geformuleerd, namelijk: de missie van God om in Christus leven te brengen, doortrekt de lokale gemeenschap en is gericht op heel de wereld. In de opleiding komt de 'ontmoeting' met de huidige samenleving volop in beeld. Maar die ontmoeting is eveneens volop aan de orde binnen gemeenten. Dat vraagt om een ontdekkende, onderzoekende en lerende (discipelschap = leerling zijn) houding in de gewone dingen die we als gemeente doen, voor jong en oud. Hoe volgen we Christus als de Weg van het leven (Johannes 14:6) in onze relaties, met onze levensvragen, in ons werk, onze manier van omgaan met geld, in communicatie met mensen ver weg en dichtbij? Hoe kunnen we persoonlijk, als gezin en als gemeente keuzes maken om niet te druk te zijn, om te kunnen leven als vrije mensen in plaats van overleven? Zo is er ruimte om bijvoorbeeld contact te leggen met vluchtelingen of mensen aan de rand, zoals Jezus deed. Hoe kunnen wij ons laten verrijken door mensen die anders zijn en samen in gesprek zijn over hoop en perspectief? Hoe gaan wij in gesprek over geweld en over de islam? We zijn samen het zout dat het leven smaak geeft en licht dat zicht geeft op God en bloei brengt. Zo kunnen wij mensen prikkelen om zelf God en zijn Koninkrijk te gaan zoeken. In deze weg kan ons vertrouwen op Christus worden verdiept, waardoor we open durven te zijn naar mensen die niet geloven of anders geloven dan wij, zonder ons bedreigd te voelen.

- We willen het gesprek over deze vragen en thema's mogelijk maken en verdiepen door het thema van dit beleidsplan 'Samen leven in Gods wereld' uit te werken in drie jaarthema's voor jong en oud. In de afgelopen jaren is er ervaring opgebouwd met de jaarthema's 'luisteren, zoeken en volgen'. Voor de komende drie jaren zijn als thema's geformuleerd: 'genieten, werken en delen'. Deze thema's zijn goed bruikbaar voor gemeenten die vanuit hun huidige situatie een weg willen vinden richting toekomst van de gemeente.
- We willen gemeenten coachen om vanuit hun huidige situatie (van soms 'overleven') een weg te vinden van samen te leven in en te werken aan de toekomst van de gemeente. Interim-voorgangers zijn hierbij een belangrijke spil in gemeenten zonder voorganger. In gemeenten met voorganger coachen we zowel gemeente als voorganger in dit proces. Hierbij maken we gebruik van bij de gemeente passende methoden die de gemeenten helpen stappen te zetten, waaronder de Gezonde Gemeente Scan en Waarderende Gemeente Opbouw.

- Jaarlijks krijgen de gemeenten toerustingsmomenten en een 'gereedschapskist' aangereikt om met deze thema's zelf aan de slag te gaan. We hopen daarmee ons leerproces voort te zetten, waardoor we ons als gemeenten kunnen bezinnen op het leerling-zijn van Jezus. Dat is een weg van leven in de actualiteit van het leven van alledag, met toepassingen voor kringen, raad, kinderen en jongeren. In dit leerproces is de gemeente een oefenplaats, waar falen mag en we elkaar aanmoedigen. Op deze manier kunnen we samen zoeken naar de verbinding tussen het geleerde geloof en het geleefde geloof.
- Theologische Vorming werkt verder aan verdiepen met onderwijs vanuit het nieuwe opleidingsprofiel en het nieuwe curriculum met de *Missio Dei* als uitgangspunt.
- In de opleiding, in onderzoek, op studiedagen en in uitgaven van de *Baptistica Reeks* wordt consequent gezocht hoe geleerd en geleefd geloof al dan niet met elkaar verbonden zijn. Onderzoek en reflectie hierop zijn een spiegel, die ons bewust maakt hoe discipelschap concreet en creatief kan zijn. Theologische Vorming en Missionaire Gemeente Ontwikkeling (MGO) hebben als doel om nog meer op elkaar betrokken te raken en samen te werken, ten dienste en opbouw van gemeenten.

VERRUIIMEN: GENIETEN VAN VERSCHIEDENHEID EN GASTVRIJHEID (JOHANNES 10:16)

We leven samen in Gods wereld. *'In Hem leven wij, bewegen wij en zijn wij.'* (Handelingen 17:28) Met het speerpunt verruimen willen we ruimer worden in ons hart: ruimte in het omarmen van verscheidenheid, ruimte voor contact tussen generaties, ruimte om niet alleen in eigen kring rond te kijken en ruimte om op te trekken met bijvoorbeeld migrantengemeenten. Met andere woorden: oefenen in gastvrijheid naar elkaar en naar de ander. Wie er oog voor heeft, mag van God veel ontvangen en kan daarvan uitdelen. Ieder ontvangt gaven, talenten, karakter en mogelijkheden, en gaat een eigen weg door het leven. Iedere gelovige leeft het getuigenis van Gods liefde op een eigen wijze uit, zowel binnen de gemeente als in zijn of haar omgeving. De diversiteit is groot. Dat is mooi en tegelijk ook best lastig. Soms verstaan mensen elkaar niet en lijken standpunten ver uit elkaar te liggen. Is er oprechte belangstelling om het verhaal achter het standpunt van de ander te horen, zicht te krijgen op hoe God werkt in het leven van die ander en van elkaar te leren? Dit is een spannende opdracht voor de gemeente, die geroepen is om deze wereld te dienen met alle verscheidenheid die is te vinden in Gods schepping en onder zijn mensen. Dat vraagt om ontmoeting en (geloofs)gesprek binnen gemeenten en een houding van openheid naar de context waarbinnen de gemeente haar weg zoekt en positie inneemt.

Jezus sprak: *'Ik heb ook nog andere schapen, die niet uit deze schaapskooi komen. Ook die moet ik hoeden, ook zij zullen naar mijn stem luisteren: dan zal er één kudde zijn, met één herder.'* (Johannes 10:16) Deze woorden zijn vandaag op een verrassende manier actueel. De toenemende aanwezigheid van migrantengemeenten biedt kansen en uitdagingen die we samen verder vorm willen geven. Hoe ontmoeten we elkaar? Is er iets van elkaar te leren? Welke thema's zouden we met elkaar moeten bespreken om de veelkleurigheid recht te doen?

Gastvrijheid is bovendien een uiterst relevant thema als het gaat om de opvang van de toenemende stroom vluchtelingen. Een aantal gemeenten is daar reeds nauw bij betrokken. Wat betekent de opdracht van Jezus om de vreemdeling op te nemen praktisch (Matteüs 25:35)? Bij het speerpunt verruimen, noemen we een aantal uitdagingen.

Hoe geven gemeenten vorm aan het voeden en delen van geloof binnen en buiten de gemeente?

De één is actief betrokken bij het verzachten van nood van anderen (bijvoorbeeld de gemeente Pernis die actief is bij de voedselbank), de ander bij het bevorderen van sociale gerechtigheid (bijvoorbeeld inzet voor ex-gevangenen, zoals Utrecht-Silo). Een gemeente kiest ervoor om samen het gesprek aan te gaan over relevante samenlevingsvragen (bijvoorbeeld de gemeente Drachten-Elim met thema-avonden rondom euthanasie en dementie) of een getuigenis te geven in eigen dorp (Tweede-Exloërmond). Een aantal gemeenten is bezig met bezinning op hun eigen gemeente-zijn en het bespreken van thema's die lastig zijn om aan de orde te stellen.

- We willen als gemeenten elkaar aanmoedigen keuzes te maken om dat te doen waartoe wij ons geroepen weten. Vanuit MGO vindt op dit punt coaching van gemeenten plaats door het bespreekbaar maken van actuele thema's op het terrein van geloof (bijvoorbeeld open lidmaatschap en de verhouding doop en avondmaal), leven en sociale gerechtigheid.
- De gemeente is een unieke plek waar ontmoetingen tussen jong en oud vrij natuurlijk bestaan. De verschillende generaties kunnen van elkaar leren. Maar soms is er ook sprake van onbegrip of vervreemding. In en vanuit het project 'Groentjes' worden suggesties gedaan om de contacten tussen de generaties inhoud te geven en met elkaar in gesprek te komen.
- In sommige gemeenten is nauwelijks meer sprake van meerdere generaties. Vergrijzende gemeenten zoeken naar wegen om te overleven en van betekenis te zijn in de omgeving. Met een aantal gemeenten zullen mogelijke scenario's voor de toekomst in kaart worden gebracht.
- We zijn een gastvrije Unie met ruimte voor gemeenten met verschillende etnische en culturele achtergronden. We oefenen de komende jaren in gastvrijheid en genieten van veelkleurigheid, bijvoorbeeld tijdens de AV.
- Gemeenten wisselen ervaringen uit over contact met vluchtelingen, genieten van hun inbreng (eten, muziek!) en gastvrijheid voor vluchtelingen, ongeacht geloof of achtergrond.
- Buiten de landsgrenzen zijn 80 zendingswerkers actief. We ondersteunen dat uitzendingswerk van gemeenten met beleidsadvies en middels een ondersteuningsfonds. Daarnaast zijn we verbonden met het wereldwijde Baptistennetwerk (o.a. de European Baptist Mission International en de European Baptist Federation), waar we jaarlijks diverse projecten mee doen. Via dat netwerk zijn

we betrokken bij noodhulp bij rampen. Er wordt gezocht naar concrete projecten om de vriendschap die er is met de Baptisten Conventie in Sierra Leone verder vorm te geven, na het pensioen van ons zendingsechtpaar Hans en Aisha Oosterloo in mei 2016.

VERFRISSEN: NIEUWE VORMEN VAN GEMEENTE-ZIJN (JOHANNES 17:18)

Voortdurend is de wereld waarin we leven, in verandering. Voortdurend liggen er ook vragen hoe we gemeente van Christus kunnen zijn in relatie tot die veranderende context. Jezus zegt: *'Ik zend hen naar de wereld, zoals u mij naar de wereld hebt gezonden.'* (Johannes 17:18) Voorbeelden van gemeentestichting laten zien dat nieuwe vormen mogelijk zijn (Amersfoort, Kruiskamp en Soesterkwartier, Arnhem, Brunssum, Rotterdam Oude Noorden). Dergelijke initiatieven inspireren ook bestaande gemeenten om na te denken over nieuwe vormen van gemeente-zijn. Wij geloven dat het tijd is voor een 'gemengde economie' van experimentele vormen van gemeente-zijn en bestaande gemeenten. Hoe kunnen we zichtbaar aanwezig zijn tussen mensen die opgroeien in een post-christelijke samenleving? Hoe kunnen we ons leven delen en het evangelie delen met de mensen om ons heen? Hoe kunnen we ontvangen van de mensen en de buurt om ons heen? We zetten in op coaching van bestaande gemeenten en ruimte geven aan nieuwe vormen van gemeente-zijn door mensen die hier hart en gaven voor hebben. Op verschillende plekken in het land zien we al nieuwe vormen, soms als gemeentestichtingsproject, soms als een deel van een bestaande gemeente. De keuze voor deze nieuwe vormen loopt soms via de formele weg van een gemeentevergadering, op andere momenten als een kleinschalig initiatief van gemeenteleden. Veelal hebben de initiatieven een experimenteel karakter en richten ze zich op het bereiken van nieuwe mensen. We noemen Wageningen, waar men tot nu toe bewust geen lidmaatschap van de gemeente heeft, maar met elkaar optrekt in bepaalde themagroepen. Andere eenvoudige en frisse voorbeelden zijn een gezin dat zijn huis openstelt in de straat, bijvoorbeeld met Kerst en een echtpaar dat een soepcafé houdt met en voor mensen uit de buurt. Ook jongeren experimenteren op nieuwe plekken, bijvoorbeeld sporten met andere jongeren of opmaakavondjes als meiden samen in een AZC, onder andere met LifeSpots van Youth for Christ.

Deze voorbeelden maken wel duidelijk dat nieuwe vormen binnen de Unie inspiratie en een verfrissende blik op gemeente-zijn opleveren. Ook kunnen nieuwe initiatieven spanning oproepen, omdat zij de bestaande situatie bevragen en een nieuwe weg gaan. Als actieve mensen in de gemeente iets nieuws beginnen, betekent dat verlies. Kunnen we dat samen doorleven in het licht van de winst voor het koninkrijk? Deze spanning is onontkoombaar en daagt uit om telkens met elkaar in gesprek te blijven, van elkaar te leren en theologisch te doordenken. Bestaande gemeenten en pionierende initiatieven zijn samen het lichaam van Christus, met één Heer en één missie. Wij geloven dat hier kansen liggen om samen de baptistenidentiteit met de kracht van gemeenschap rondom Jezus en hart voor het delen van het evangelie met jong en oud in onze tijd te verfrissen.

- Het betekent concreet dat gemeenten coaching kunnen ontvangen in hun zoekproces om hun roeping en opdracht in eigentijdse vorm te geven.

- Gemeenten kunnen een beroep doen op een pool van interim-voorgangers die met gemeenten een zoektocht gaan op weg naar nieuwe vormen van gemeente-zijn.
- Nieuwe initiatieven juichen we toe als kans. Laat er ruimte zijn om te experimenteren, zonder snelle (voor)oordelen. Een *Baptistica Reeks* deel over de ervaringen van de afgelopen jaren met gemeentestichting wordt geschreven. Hopelijk lukt het kritisch met elkaar en binnen de Unie in gesprek te gaan en bemoedigd te worden over hoe God aan het werk is in onze wereld en Gods Geest waait in onverwachte richtingen.
- Er is een mentorgroep voor mensen die het pionieren willen verkennen en een mentorgroep 'Voorganger & Fresh Expressions' als bezinning voor voorgangers met oog op hun rol bij het mogelijk maken van nieuwe vormen. Daarnaast is er één of twee keer per jaar een Missionair Café, op locatie bij een vernieuwend initiatief om hierdoor geïnspireerd te raken. Jeugdgroepen kunnen o.a. via LifeSpots van Youth for Christ experimenteren.

VERBINDEN: OPDAT ALLEN ÉÉN ZIJN (JOHANNES 17:11 EN 21)

In Johannes 17 klinkt het gebed van Jezus: *'Heilige Vader, bewaar hen door uw naam, de naam die u ook aan mij gegeven hebt, zodat zij één zijn zoals wij één zijn.'* (Johannes 17:11) Vanuit de belofte in dit gebed leven de plaatselijke gemeenten en kerken met elkaar. 'Samen leven in Gods wereld' betekent plaatselijk de eenheid praktisch maken in gebed en meedoen in de samenleving. Dit gebed van Jezus was in de afgelopen jaren ook leidend bij het onderzoek naar de mogelijke samensmelting met de ABC gemeenten, in de gesprekken tijdens de Nationale Synode, in de ontmoetingen van het Nederlands Christelijk Forum. Wij geloven dat voor de komende jaren dit zoeken naar verbinding meer dan ooit op de agenda zal moeten staan. Als geloofsgemeenschap zijn we een minderheid in de Nederlandse samenleving. Je terugtrekken in je eigen groep en in je eigen zuil is al lang voorbij, maar toch biedt de gedachte dat dit zou kunnen ook veiligheid, geborgenheid, duidelijkheid en houvast. Baptisten zijn in de geschiedenis vaak op zichzelf gebleven en zochten (soms bewust, soms onbewust) het isolement. De laatste jaren wordt de eenheid tussen christenen van verschillende denominaties ondanks alle verschillen steeds meer zichtbaar. Inmiddels wordt al nadrukkelijk samengewerkt, bijvoorbeeld binnen Missie Nederland (voorheen de Evangelische Alliantie), binnen theologische opleidingen (Seminarium, Vrije Universiteit, Windesheim, CHE, Evangelisch Theologische Faculteit), op het terrein van gemeentestichting en nieuwe initiatieven (Kerklab). Jongeren en ook steeds meer volwassenen vinden het behoren tot een bepaalde denominatie minder relevant dan de oudere generaties die 'honkvast' waren. Studenten kiezen voor de studie aan het Baptisten Seminarium niet in de eerste plaats om baptisten voorganger te worden, maar omdat zij zich herkennen in de wijze waarop met de Bijbel en met theologie wordt omgegaan. De ontkerkelijking leidt tot kerken waarvan leden bewust bij de kerk betrokken zijn. De tijd is rijp om in vertrouwen op Christus nadrukkelijk de verbinding te zoeken met geloofsgenoten, vanuit een eigen zelfbewuste identiteit en met een open vizier om samen op te trekken *'opdat de wereld gelooft dat U mij hebt gezonden.'* (Johannes 17:21) De vraag naar de legitimiteit van ons kerkgenootschap is een wezenlijke vraag en de urgentie is er om na te denken hoe we de Unie/Alliantie van Baptistengemeenten in 2030 voor ons zien. Nadrukkelijk

zal bij deze vraag de jongere generatie betrokken dienen te worden. Om daarin stappen te zetten, denken we aan mogelijke stappen als:

- Bijbelse doordenking van en open gesprek over de 'kroonjuwelen' van de baptisten, zoals gemeenschap, doop en dienst van alle gelovigen, binnen de Unie en in het contact met andere kerken.
- Een traject ontwikkelen om met jong en oud richting te zoeken in de vraag hoe een kerkgenootschap er in 2030 uit moet zien in de context van bovengenoemde ontwikkelingen. De start voor dit gesprek is op korte termijn.
- Actief meedoen in lokale, nationale en internationale netwerken.
- Verdere samenwerking en mogelijke samensmelting met ABC wordt onderzocht.
- Op plaatselijk niveau hartelijke samenwerking en initiatieven met name t.a.v. nieuwe vormen van gemeente-zijn en getuigenis in de samenleving.
- Participatie in het plan vanuit de Nationale Synode naar een mogelijk federatief verband tussen kerken.